

[Undervisningsministeren.]

mente, at det var fremkommet på grundlag af det antal pladser, vi rent tilfældigt havde her i 1976. Det er de ikke, al den stund vi i virkeligheden aldrig har gjort op, hvor mange pladser vi har på de højere læreanstalter. Den oversigt får vi jo først, når vi får den studenterregistrering, som i virkeligheden også hører med til hele dette planlægningsmateriale. Det, det drejer sig om med de 20.000, er at undgå, at nogen unge ikke kan få en uddannelse. De 20.000 er altså udtryk for, hvor mange unge vi har haft inde i gymnasiet og i HF, plus en vis del dispensater. Det mener jeg ikke er et tal, der er fastfrosset af den grund. Det er derfor, vi har arbejdet med de korterevarende videregående uddannelser, og mit ræsonnement er, at alle på den ene eller den anden måde må have en erhvervskompetence efter at have gennemgået et uddannelsesforløb. Derfor har vi fastslået de 20.000 som en planlægningsforudsætning og altså som noget, vi bestemt regner med kan revideres efterhånden.

Kristine Heltberg (SF):

Jeg skal ikke være den, der går ind for stopprøver, da jeg principielt er modstander af den foreslåede form for adgangsbegrænsning, men det forekommer mig dog, at ministeren gennem stopprøverne havde haft en slags nøgle til den samordning mellem kortere- og længerevarende uddannelser, som vi har fået løfte på de skal have mulighed for at blive henvist til. Det forekommer mig, at netop forberedelsen til en stopprøve til én bestemt uddannelse, der er indrettet på en sådan måde, at det giver en meningsfyldt form for undervisning — dog et led i en uddannelse, som kan anvendes i en anden, f. eks. korterevarende uddannelse — ville have været et langt mere frugtbart middel til at dele unge op efter deres forskellige anlæg og interesser end dette stop ved porten, dette stop, som man måske synes er mere geografisk retfærdigt. Det forekommer mig særdeles ejendommeligt som ræsonnement betragtet, da vi jo udmærket ved, at niveauet på de forskellige gymnasier i de forskellige egne og i de forskellige fag er så varierende, som det jo alle dage har været. Vi har ikke fået noget som helst bevis for, at det på nogen måde er geografisk sikrere at

komme som provinsstudent fra en by, hvor undervisningen måske har haltet i et eller andet fag, end det er at komme ud for en meningsfyldt undervisning et år; så har man dog haft noget ud af den tid, man har tilbragt i staden.

Derudover vil jeg gerne pege på, at i den dokumentation, vi har fået specielt med hensyn til lægerne, er der nok taget højde for, som ministeren siger, at der skal være læger af forskellig art, socialmedicinere, bedriftslæger o. lign., men så vidt jeg kan se, er disse tal indrettet efter facitlisten, efter det baglænsprincip, at man først tager facit og derefter indstiller sine beregninger. Der er ikke ført noget som helst bevis for, at der virkelig vil være brug for 600 bedriftslæger. Der er ikke ført bevis for, at de tal har noget med en virkelig grundig og fornuftig forebyggende helsetjeneste at gøre.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Kun denne korte bemærkning til det, som fru Kristine Heltberg sagde om det meget forskelligartede niveau ved gymnasierne, at det kender jeg ikke.

Freddy Madsen (DKP):

Der er ét punkt, hvor jeg kan takke ministeren for hendes svar, og det var den klare erkendelse af, at de prognoser, man bygger på, er meget usikre. Det er mildt sagt; en af de meget væsentlige indvendinger, vi har anført imod adgangsbegrænsningen, har været, at de prognoser, man byggede på, var uden ethvert hold i virkeligheden, men hvis man var tilhænger af adgangsbegrænsning, måtte det efter min mening være en af forudsætningerne, at man kunne give bare en nogenlunde klar forudsigelse af, hvad det var, man havde behov for. Det kan man ikke, og når man så sammenkæder det med problemet, at man nu vil overføre dem til nogle korterevarende uddannelser, hvor det i hvert fald med sikkerhed på nuværende tidspunkt kan siges at problemerne er endnu større, end de vil være for de langvarige uddannelser på længere sigt, så har vi hele det uholdbare grundlag, og hermed er i og for sig hele den saglige argumentation for at gennemføre adgangsbegrænsning faldet bort. Det vidste vi sådan set på forhånd, men det er da meget rart, at ministeren nu bekræfter det.